

[Svend E. Johansen.]

paa noget som helst Tidspunkt henvendte sig til dette høje Ting og anmodede om, at Immuniteten maatte blive ophævet. Der forstod man saa udmærket at klare sig uden at berøre Spørgsmaalet om Rigsdagsmandens Ukrænkelighed. Da Bødestraffen blev vedtaget paa Grund af en Forseelse begaaet ved grov Uagtsomhed, og da Rigsadvokaten udtrykkelig i det Tilfælde, vi behandler her, har hævdet, at Sagen for det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Vedkommende kun er ubetydelig, har jeg noget vanskeligt ved at faa fat paa Motivet til, at man i det ene Tilfælde ikke behøvede at ulejlige Folketinget med Spørgsmaalet om Immunitetens Ophævelse og deraf flydende Offentlighed og deraf flydende store Overskrifter i Dagspressen, hvorimod man i dette Tilfælde, hvor Sagen drejer sig om en Ubetydelighed, sætter hele Apparatet i Sving og forsyner Dagspressens Rubrikker med store Overskrifter. Jeg har, som jeg har sagt det før, noget vanskeligt ved at se Princippet Lighed for Loven gennemført selv paa dette lille Omraade.

Men jeg maa have Lov til at drage andre Sammenligninger, der viser, at selv Rigsdagens Medlemmer, som dog ifølge Grundlovens § 56 har en vis Ukrænkelighed og en vis teoretisk Immunitet, til Trods for denne grundlovmæssige Beskyttelse aldeles ikke staar paa lige Fod med andre Elementer i vort Samfund. Og dér maa jeg pege paa, at Anklagemyndighedens og dermed Rigsadvokatens Nidkærlighed med Hensyn til Princippet Lighed for Loven i allerhøjeste Grad har svigtet, naar Talen har været om højere staaende Embedsmænds Lovovertrædelser.

Jeg skal ikke fordybe mig i Problemer, som jeg gentagne Gange har henvendt dette høje Tings Opmærksomhed paa, og hvor jeg forgæves har søgt det høje Tings Medvirken til at faa en begaaet Uret gjort god igen. Jeg vil blot ganske kort over for Tingets ærede Medlemmer nævne den saakaldte Søjlehussag, hvor jeg fra dette Sted paaviste uomstødeligt, at Landets daværende Justitsminister Hr. Harald Petersen havde ført Retten bag Lyset, ført dette høje Ting bag Lyset ved mod bedre Vidende at fremsætte urigtige Paastande og give en urigtig Sagsfremsstilling af den Sag, der var til Behandling. Der blev ikke reageret fra Tingets Side, der blev ikke reageret fra Anklagemyndighedens Side; der blev reageret noget fra Dagspressens Side, det skal indrømmes, men Reaktionen stilnede hurtigt af,

og da Justitsminister Harald Petersen faldt, blev han løftet over i Landets bedste Dommerembede, hvor han videre kan pleje Retten efter de Principper, som Tinget ved sin Negativitet godkendte.

Jeg vil have Lov til ogsaa ganske kort — for at vise, at der ikke er den samme Lighed for Loven for Rigsdagsmænds Vedkommende, for Borgernes Vedkommende og for Embedsmændenes Vedkommende — at minde om en Sag, der har beskæftiget dette høje Ting temmelig stærkt, nemlig Sagen Forenede danske Motorejere—Elith Jensen. Den resulterede i, at Folketinget gennem Beretningen fra det Udvalg, der var nedsat, paalagde Justitsministeriet at skaffe Udveje for en ny Vurdering af Elith Jensen-Sagen og oven i Købet tydeligt og kraftigt understregede, at det ikke var den tørre Jura, der skulde lægges til Grund, men at Billighedshensyn i videst mulig Udstrækning skulde lægges til Grund for Afgørelsen, et Paalæg, som Justitsministeriet til Dato intet har gjort ved, idet Justitsministeriet tydeligt og klart har vist sin Foragt for dette høje Tings Beslutninger ved at undlade at efterfølge de Krav, Folketingsudvalget stillede.

Lad os holde for Øje Ligheden for Loven, som altsaa i dette Tilfælde med fuld Føje — jeg skal ikke indvende Spor mod det — ogsaa kommer til at omfatte det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, en Lighed for Loven, der overhovedet ingen Betydning har, naar Rigsdagen en enkelt Gang stiller sig op mod Embedsmændene og Ministerierne, idet Rigsdagens Beslutninger fejles af Bordet af Embedsmænd og Ministre uden et Øjeblikks Tøven.

Derfor er der opstaaet det Spørgsmaal hos mig, som egentlig, synes jeg, maa være ganske naturligt, om det nu er Princippet Lighed for Loven, der har været Motivet for Rigsadvokaten til at forlange det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Immunitet ophævet. Jeg har paavist, at Rigsadvokaten i tidligere Tilfælde meget vel har vidst at lade Retten ske Fyldest uden at skride til Ophævelse af Immuniteten, og derfor kan jeg ikke med min bedste Vilje faa anden Opfattelse af dette Spørgsmaal, end at da det drejer sig om en politisk Modstander, saa benytter man de Midler, som man har i Kraft af Lovgivning og i Kraft af Praksis, til at kræve Immuniteten ophævet til Trods for, at naar det drejede sig om andre, saa behøvede man det ikke.

Paa Baggrund af disse forskellige Sager, som jeg tidligere har haft Lejlighed